

עלון מס' 225
ט"ו תשרי התשע"ג

סוכות

"ופרוש עלינו סוכת
שלומך"

למה שאלתך וינתן לך
ר"ת שלום
למ הבית הזה יהיה
בית של שלום
למ וינתן לך..
כל לשאלותיך יתגשלו..
הרב לצגר שליטא

השכינה שרויה
על הסכך
של הסוכה.

רבי חיים קניבסקי שליט"א
על פי דברי הזוהר הקדוש

לולב בגימטריה
חיים
לרמוז לנו שמי
שקונה ארבעת
המזיגים מהודר
יזכה לחיי עולם הזה
ועולם הבא..
המהרי"ל

זמני החג
לפי אופק אשדוד
בניסיה: 05:17
יצאה: 02:18

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

להי"י

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"לולי תורתך שעשועי אז אברתי בעוניי..."

באותה מידה גם הנשמה דורשת מזון רוחני, גם לה יש צמאון למלא את תפקידה בעולם. היא שולחת לנו מסרים- מסרים של צמאון, של רעבון של קור וחום. אנו מרגישים את המסרים האלו, ומה אני עושה? כמו כל יהודי שחי בהרמוניה עם נשמתו, אני מאכיל אותה בלימוד תורה, בהעמדת תלמידים ובמצוות וזה מביא את שלוות הנפש שבקשת.
"גם אתה"- הוספתי- "מקבל מסרים מהנשמה, ובעקבות כך הנך משקיע את כספך, כוחך, ומוחך בעוד מסחר.. הנך קונה עוד כלי רכב, עוד וילה.. כל הדחף שלך להצליח בעולם הזה הוא כתשובה למסר והצימאון של הנשמה, אך האמת לא רק שאתה לא שותה מים אלא הנך משקה את נשמתך במים מלוחים.. שזה גורם לה לצימאון מוגבר.. והיא דורשת עוד מים.. וכך הגלגל מסתובב.. בלא להרגיש שום סיפוק נפשי בעולם."

אין שמחה ואושר בעולם הזה אלא רק בעשיית רצון ה'.

~ הגרא"מ בלך זצ"ל ~

"והיית אך שמח"

"השמחה - מאין תמצא!" - אדם הרוצה למצוא את השמחה באמת, יכול לשמוח מכלום, מאין! וזאת אם רק ישכיל למצוא את נקודות האור והיופי שבחיי. מסופר על רבי אריה לוי זצ"ל שחי לפני כחמישים שנה, בדירה עלובה ובדוחק רב. כאשר ראינו אותו עיתונאים ושאלו: "רבי אריה, יאמר נא, האם טוב ונוח לו כאן, כלום אין התקרה דולפת בחורף? והמיטה אינה קשה? ודלתות הארון גם כן נפתחות בקושי...?" הניח רבי אריה את ידו על כתף העיתונאי ואמר: "שמע נא! פעם נדברתי עם רעייתי ע"ה, כי תמיד נחיה ממה שיש לנו! וברוך ה' מה חסר לי? החדר גבוה ממני ואיני צריך להתכופף כדי להכנס. מים יש לי, וגם חשמל, ובאמת שאני חי היום, איך אומרים? ממש כמו 'לורד!' מה שקובע את מידת האושר והשמחה של האדם, אינו מה שיש לו, אלא צורת ההתייחסות שלו למה שיש לו, כמו שאומר הפתגם: "מיהו האדם שיש לו כל מה שהוא רוצה? מי שרוצה את מה שיש לו".

מתוך ימי הפורים בהלכה ובאגדה

לעתים מכיוון שלא רוצים
לסבול מעט
סובלים הרבה..
שיח שרפי קודש

בטח בהי' כי לא יעזוב אותך,
כי כל מה שעובר עליך הכל לטובתך...
ויש ענין שיתהפך הכל לטובה..
ר' נחמן מברסלב זצ"ל

זכות הלימוד בעלון להצלחת נריה בן סעדיה חדד הי"ו

הפטורים ממצות סוכה

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

חובה וזכות לאדם שישב בסוכה כל שבעת ימי החג, כדי להזכיר חסדי ה' יתברך עם ישראל, שהקיפם בעניי הכבוד בלכתם במדבר 40 שנה.

ואולם לימדנו חכמינו שישנם הפטורים ממצווה זו. ואף אם ברצונם לקיימה, אין להם לברך עליה ("לישב בסוכה"):

א. נשים פטורות מן הסוכה, כשם שפטורות מכל מצוה שתלויה בזמן. ואם רצו להחמיר ולישב בסוכה, יש להן

שכר על זה (ולמנהג אשכנז יכולות לברך "לישב בסוכה", אך למנהג ספרד לא יברכו).

ב. קטן שצריך לאימו פטור מהסוכה. אבל קטן מגיל חמש או שש שנים (תלוי בהתפתחותו), חייבים לחנוכו במצות סוכה ולברך "לישב בסוכה", ומלמדים אותו שלא יאכל חוץ לסוכה.

ג. אדם שהוא רגיש ומצטטן בנקל, וכן קטן (אף שהגיע לחינוך) שאינו יכול לסבול את הקור, פטורים משניה בלילה בסוכה.

ד. מי שאשתו חלשה, ויש להם ילדים קטנים שמתעוררים בלילה ובוכים, וצריך לקום בלילה ולטפל בהם, מותר לו לישן בבית.

ה. אם יורד גשם, כשיעור שאילו היה יורד בביתו היה עובר למקום אחר (אך לא ספסוף קל), פטור מן הסוכה.

ו. חולה, אף שאין בו סכנה, ואפילו שלא נפל למשכב אלא שיש לו כאבים, פטור מן הסוכה. ואף המטפלים בו, פטורים בשעה שהוא צריך להם.

ז. אם נושבת רוח חזקה ועל ידי כך נושרים קסמים מן הסכך, וכן אם כבה האור בסוכה ואין אור מספיק מבחוץ, פטורים מלאכול בסוכה.

ח. המצטער בסוכה מפני הזבובים או יתושים המטרדיים אותו, או מפני ריח רע, רשאי לצאת חוץ לסוכה.

כשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל לגר ליתום ולא למנה עם שאר העניים האמללים. אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש אין זו שמחת מצוה. אלא שמחת כריסו.

הרמב"ם

ר' יחזקאל משינובה היה מתמלא רחמים על אותם אנשים החיים בעוני כדי למות בעושר...

ולפי שקדושת הסוכה גדולה מאוד ראוי שלא לדבר בה כי אם דברי קדושה ותורה, וכל שכן שיזהר מלדבר שם לשון הרע ורכילות ושאר דברים אסורים.

חיי אדם

בנ"י הלכו במדבר ארבעים שנה. לתקופה כזו צריך מים אוכל ולבוש. כדי לקבל מים רבו בנ"י עם משה במי מריבה ומה התוצאה? הם קבלו מים, אך הפסידו את משה רבנו ולא נכנס עמם לארץ.

מזון ביקשו והתלוננו על משה, ומה היתה התוצאה? קבלו מן, אך צריכים היו לטרוח ללקוט ולאכול...

ומה בענין הלבוש? על הבגדים לא התלוננו כלל. ולמה זכו? "שמלתך לא בלתה מעליך" אותם בגדים גדלו איתם והענן היה מכבס ומגהץ את הבגד עליהם כל הארבעים שנה במדבר.

כיון שבטחו בה' ולא התלוננו.. ללמדנו, הבוטח בה' מקבל את תקציבו אף ללא מאמץ כלל..

"יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך"

הגר"מ פיינשטיין זצ"ל

מסופר על הגר"א זצ"ל כאשר היה בבית האסורים בחג הסוכות התאמץ בכל כוחו ורץ מקום למקום והחזיק בריסי עיניו ועשה את כל התחבולות כדי שלא יישן חוץ לסוכה אפילו שנת עראי עד שהושיבו אותו בסוכה.

מתוך מעשה רב

פרי עץ הדר

דעו לכם-אמר הצדיק ר' נפתלי מרופשיץ לחסידיו- כי המצווה היחידה בתורה שבה ניתן דגש על הדר היא אתרוג, וזאת מכיון שהאתרוג מעול ללב, והלב הוא יסוד ועיקר בעבודת האדם, שעל ידי לבו הזך והתמים עובד האדם את ה' באמונה בכל לבו. ולכן על האדם להדר באתרוג שמעול ללב וגם עבודתו תהיה בלב תמים וללא פגם.

אלה הם מועדי

אנשים טועים לחשוב שהאושר נמצא בעושר, ומשוכנעים שאם רק היה להם ארמון פאר, כלים נאים ומרכבה מהודרת- יהיו מאושרים ושמחים בחייהם. לא רק שאין זה נכון, אלא שהרדיפה הבלתי פוסקת שלהם אחר הממון מכלה את כל זמנם ואף את בריאותם ושלוות נפשם.

הגר"א לפיאן זצ"ל

יסוד מצוות סוכה-מידת הבטחון, לפיכך על הסוכה להיות תחת כיפת השמים ולא תחת הבית או האילן, כי צריך האדם לבטוח בה' לבדו ולא על ידי אמצעי כלשהוא כדוגמת הגג. דברי שאול

חיוש 2 בסוכה זאוזא או מגפא
הרי הוא כיוש 2 זאוזא עזיוניס...
מזוהר הקדוש